

หัวข้อสารนิพนธ์	มาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินตาม มาตรา 13 ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 : ศึกษาเฉพาะกรณีการควบคุมการฟอกเงินในการทำธุรกรรม กับธนาคารพาณิชย์
คำสำคัญ	มาตรการควบคุมการฟอกเงิน / ธุรกรรมกับสถาบันการเงิน
ชื่อนักศึกษา	นันทชัย คำกิ่ง
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ โสภณ อรรถพิศาลโสภณ
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ศาสตราจารย์ ดร.พูลผล เติวิทย์
ระดับการศึกษา	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
คณะ	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
พ.ศ.	2550

บทคัดย่อ

จากการศึกษา เรื่อง มาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ตามมาตรา 13 ของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 : ศึกษาเฉพาะกรณีการควบคุมการฟอกเงินในการทำธุรกรรมกับธนาคารพาณิชย์ มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อศึกษาประวัติวิวัฒนาการ แนวคิด รูปแบบการฟอกเงิน ทฤษฎีของพระราชบัญญัติการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 รวมถึงวิเคราะห์ถึงบทบาทและหน้าที่ของธนาคารพาณิชย์ และวิธีการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้องกับธุรกรรมเงินสด ธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน และธุรกรรมอันนำส่งสัย ของธนาคารพาณิชย์

ผลการศึกษาครั้งนี้พบว่า แหล่งที่มาของเงินหรือทรัพย์สินที่ถูกนำมาทำให้สะอาด สถานที่สำหรับการฟอกเงิน และรูปแบบการฟอกเงินมีความหลากหลายมากขึ้นตามการพัฒนาสังคม โดยสถานที่ที่เหมาะสมแก่การทำธุรกรรมเพื่อฟอกเงินก็คือ ธนาคารพาณิชย์ โดยธนาคารพาณิชย์เป็นหน่วยงานที่มีความสำคัญในการควบคุมตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 13 ธุรกรรมที่สถาบันการเงินต้องรายงานต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

- (1) ธุรกรรมที่ใช้เงินสดมีจำนวนเกินกว่าที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง
- (2) ธุรกรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สินที่มีมูลค่าเกินกว่าที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง หรือ

(3) ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นธุรกรรมตาม (1) หรือ (2) หรือไม่ก็ตาม

มาตรการการควบคุมการฟอกเงิน ทั้งสามมาตรการสักระยะหนึ่งให้มีการเปลี่ยนสภาพเงินหรือทรัพย์สิน ที่ได้มาโดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือไม่สุจริต ให้กลายเป็นเงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาโดยถูกกฎหมายหรือพิสูจน์ไม่ได้ว่า เป็นการได้เงินหรือทรัพย์สินนั้นมาโดยทุจริตโดยมีหลักเกณฑ์ที่สำคัญ คือ กำหนดให้การฟอกเงินเป็นความผิดทางอาญา และกำหนดให้ธนาคารและสถาบันการเงินต่าง ๆ มีหน้าที่ต้องรายงานการเคลื่อนไหวของธุรกรรม ตามมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 อีกทั้งยังเป็นมาตรการในการช่วยยับยั้งการฟอกเงินได้ด้วย จึงกำหนดให้สถาบันการเงินและบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรม และการแสดงตนของลูกค้า เพื่อเป็นการทำความรู้จักกับลูกค้าของตนให้ดี และวัตถุประสงค์ที่สำคัญนั้นก็เพื่อให้สถาบันการเงิน ใช้มาตรการที่สมเหตุสมผลในการตรวจสอบข้อมูลที่แท้จริง เกี่ยวกับตัวลูกค้า รวมทั้งหลีกเลี่ยงไม่ให้มีการใช้บัญชีที่ไม่มีชื่อ หรือบัญชีชื่อปลอม หรือบัญชีที่ไม่ระบุชื่อของเจ้าของอย่างแท้จริง อันจะเป็นช่องว่างในการฟอกเงินได้ โดยการกำหนดให้สถาบันการเงินนั้นต้องมีหน้าที่ในการรายงานธุรกรรมนั้น ถือว่าเป็นการควบคุมการทำธุรกรรมโดยมีหลักเกณฑ์ที่กำหนดเบื้องต้นนั้นเป็นการใช้มูลค่าของธุรกรรมข้อแรก กล่าวคือสถาบันการเงินนั้น มีหน้าที่ต้องรายงานธุรกรรม ต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.) เมื่อมีการทำธุรกรรมของลูกค้าในสถาบันการเงิน ในรูปแบบต่าง ๆ นอกเหนือจากการทำรายงานงบการเงินต่อธนาคารแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นหน้าที่อันพึงต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน เงินทุนหลักทรัพย์และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ หรือกฎหมายอื่นใดที่เป็นธุรกิจเกี่ยวข้องกับสถาบันการเงินนั้น

Independent Study Title	Legal Measures to Control Money Laundering in Business Transaction with Financial Institutions: A Case Study on Section 13 of the Anti-Money of Laundering Act, B.E. 2542 (1999)
Keywords	Measures to Control Money Laundering / Commercial Bank Performances
Student	Nantachai Kamking
Independent Study Advisor	Associate Professor Sopon Athaphisalsopon
Independent Study Co-Advisor	Professor Dr. Poonphol Tewit
Level	Master of Laws
Faculty	Graduate School, Sripatum University Chonburi Campus
Year	2007

ABSTRACT

The thesis on Legal Measures to Control Money Laundering in Business Transaction with Financial Institutions according to Section 13 of the Anti-Money of Laundering Act, B.E. 2542 (1999) aims to study the historical development, concepts of money laundering, theories of the Anti-Money of Laundering Act, B.E. 2542 (1999) including the analysis of roles and duties of commercial banks and the process to perform duties relating to the cash transaction, the transaction in connection with property and suspicious transactions of the banks.

From this study, it is found that the resources of money or property which is brought to purify, the places for money laundering and patterns of money laundering have been increasingly diversified following the social development. In this regard, the appropriate places for the transaction of money laundering are commercial banks. The commercial banks are important organizations in controlling according to the Anti-Money of Laundering Act, B.E. 2542 (1999). Under Section 13, the transactions in which the commercial institutions are required to file a report to the Anti-Money laundering Office (AMLO) are as follows:

- (1) A transaction involving cash in an amount exceeding the significant amount set forth in the Ministerial Regulations;
- (2) A transaction involving an asset exceeding the significant value set forth in the Ministerial Regulations;
- (3) Any suspicious transaction, whether or not it is accordance with (1) or (2).

The three measures to control money laundering prevent transforming money or property which is acquired illegally or dishonestly to be money or property which is acquired legally or cannot be proved that it is acquired dishonestly. In this regard, the principle rules are that the money laundering is determined as criminal offense and all banks and financial institutions are required to file a report the transaction movement according to Section 13 of the Anti-Money of Laundering Act, B.E. 2542 (1999). Moreover, since they are also measures to withhold the money laundering, the said rules require the financial institutions and related persons thereto to file a report the transactions and representations of clients so that the clients' information is available for the financial institutions and related persons there. In addition, the main objectives are that the financial institutions are required to implement the reasonable measures to examine the real information in relation to clients. The objective also includes the prevention from the use of bank accounts without names or with fake names or bank accounts in which the true owner's names are not specified, which can be a loophole in money laundering. The requirement for the financial institutions to file a report the transaction is deemed as the control of transaction. In this regard, the rule specified earlier is the application of value of the first transaction. In other words, the financial institutions are required to report the transaction to the Anti-Money Laundering Office (AMLO) when all forms of transactions are made by clients in financial institutions apart from the report of financial statement to the Bank of Thailand. This is the duty which should be done in accordance with the Commercial Bank Act, the Act on the undertaking of finance business, securities business and credit foncier business or other laws which are involved with business related to financial institutions.